

दानिएलको पुस्तक - पैतालीसौं संख्या

प्रतीकात्मक रूपान्तरण: दानिएलको पुस्तकमा 'दैनिक' को रहस्य उद्घाटन गर्दै

Jeff Pippenger

2024-01-09

दानिएलको पुस्तकमा रहेको "दैनिक" लाई विलियम मिलरले मूर्तिपूजक रोम वा मूर्तिपूजकत्वको प्रतीकको रूपमा चिनेका थिए, तर अन्तिम दिनहरूमा यो विलियम मिलरका आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकृतिको प्रतीक हो। यसले लेवीको पुस्तक छब्बीस अध्यायमा मोशाका "सात समय" सम्बन्धी मिलरको बुझाइलाई अस्वीकार गरिएसँगै १८६३ मा आरम्भ भएको विद्रोहको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। जब एड्भेन्टवादले "दैनिक" को सही पहिचानलाई मूर्तिपूजकत्वको रूपमा अस्वीकार गर्‍यो, तब तिनीहरूले शैतानको प्रतीकलाई ख्रीष्टको प्रतीकमा परिणत गरे। यशैयाले यो कार्यलाई सबै कुरा उल्ट्याइदिने कार्यको रूपमा पहिचान गर्छन्। "दैनिक" को अस्वीकृतिलाई १९३० को दशकमा (एड्भेन्टवादको तेस्रो पुस्तामा) स्थापित गरियो, तर १९०१ देखि (एड्भेन्टवादको दोस्रो पुस्तादेखि) यो विवादको विषय हुँदै आएको थियो। प्राचीन इस्राएलको जस्तै, सत्यको क्रमिक अस्वीकृतिले यस्तो त्रुटिको स्वीकारतर्फ डोर्‍यायो, जसमा अक्षम्य पापका तत्त्वहरू समावेश थिए।

नुक्ताचिनी गर्ने यहूदीहरूका लागि अक्षम्य पाप तब प्रकट भयो, जब उनीहरूले ख्रीष्टले गर्नुभएका कार्यहरूलाई शैतानका कार्यहरू भनी पहिचान गरे। प्राचीन इस्राएल आधुनिक इस्राएलको प्रमुख प्रतीक हो, र आधुनिक इस्राएलले ठ्याक्कै त्यही काम गर्‍यो, तर उल्टो रूपमा। उनीहरूले शैतानका कार्यहरू (मूर्तिपूजकता) लिए, र ती कार्यहरूलाई ख्रीष्टसँग सम्बन्धित ठहराए। प्राचीन इस्राएलको विद्रोहमा शैतानलाई आफ्नो राजाको रूपमा चुन्ने उनीहरूको निर्णय पनि समावेश छ।

यसकारण पिलातसले त्यो कुरा सुनेपछि येशूलाई बाहिर ल्यायो, र न्यायासनमा त्यस ठाउँमा बस्यो, जसलाई पक्की चौतारा भनिन्थ्यो, तर हिब्रू भाषामा गब्बथा। अनि त्यो निस्तार-चाडको तयारीको दिन थियो, र करिब छैटौं घण्टा भएको थियो; अनि उसले यहूदीहरूलाई भन्यो, हेर, तिमीहरूका राजा! तर तिनीहरू कराए, यसलाई लैजाऊ, यसलाई लैजाऊ, यसलाई क्रूसमा टाँग। पिलातसले तिनीहरूलाई भन्यो, के म तिमीहरूका राजालाई क्रूसमा टाँगूँ? मुख्य पूजाहारीहरूले जवाफ दिए, कैसरबाहेक हाम्रो कुनै राजा छैन। त्यसपछि उसले उहाँलाई क्रूसमा टाँगिनका लागि तिनीहरूका हातमा सुम्पिदियो। अनि तिनीहरूले येशूलाई लगे, र उहाँलाई डोर्‍याएर लगे। यूहन्ना १९:१३-१६।

पिलातस मूर्तिपूजक रोमको प्रतिनिधि थियो, र सिस्टर ह्याइटले प्रकाशको पुस्तक अध्याय बाह्रमा स्वर्गबाट खसालिएको अजिङ्गर शैतान हो भनी पहिचान गर्नुहुन्छ; तर दोस्रो अर्थमा त्यो अजिङ्गर मूर्तिपूजक रोम पनि हो। त्यसकारण अजिङ्गरलाई "दैनिक" द्वारा प्रतीकित गरिएको छ। प्राचीन इस्राएलको विद्रोहको अन्त्य, जब तिनीहरूले सार्वजनिक रूपमा घोषणा गरे, "कैसर बाहेक हाम्रो कुनै राजा छैन," यसले तिनीहरूको सार्वजनिक घोषणा प्रतिनिधित्व गर्‍यो कि तिनीहरू आफ्ना राजाका प्रजाहरू हुन्, र तिनीहरूका राजा शैतान थिए। परमेश्वरलाई राजाका रूपमा अस्वीकार गर्ने त्यो विद्रोह शमूएल अगमवक्ताका दिनहरूमा आरम्भ भएको थियो, जब तिनीहरूले परमेश्वरलाई आफ्ना राजाका रूपमा अस्वीकार गरे र अन्य जातिहरूझैँ हुन सक्नु भनी आफूहरूलाई एक मानव राजा दिइयोस् भनेर माग गरे।

तब इस्राएलका सबै एल्डरहरू एकसाथ भेला भए र रामातिर शमूएलकहाँ आए, र उसलाई भने, "हेर, तपाईं वृद्ध हुनुभएको छ, र तपाईंका छोराहरू तपाईंका मार्गहरूमा हिँड्दैनन्; यसकारण अब सबै जातिहरूझैँ हामीलाई न्याय गर्न एउटा राजा नियुक्त गरिदिनुहोस्।" तर जब तिनीहरूले भने, "हामीलाई न्याय गर्न एउटा राजा देऊ," तब त्यो कुरा शमूएललाई अप्रिय लाग्यो। अनि शमूएलले परमप्रभुसित प्रार्थना गरे। तब परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, "तिनीहरूले तिमीलाई जे-जे भन्छन्, ती सबै कुरामा तिनीहरूको आवाज सुन; किनकि तिनीहरूले

तिमीलाई अस्वीकार गरेका होइनन्, तर मलाई अस्वीकार गरेका छन्, ताकि म तिनीहरूमाथि राज्य नगर्छु। जुन दिनदेखि मैले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याएँ, त्यस दिनदेखि आजसम्म तिनीहरूले गरेका सबै कामअनुसार—जसद्वारा तिनीहरूले मलाई त्यागे र अन्य देवताहरूको सेवा गरे—त्यसरी नै तिनीहरूले तिमीप्रति पनि गरेका छन्।” १ शमूएल ८:४-८

प्राचीन इस्राएलले आफूहरूले परमेश्वरलाई अस्वीकार गरेका थिए भन्ने कुरा कहिल्यै पहिचान गरेन, न त यो बुझे कि एउटा सांसारिक राजाको चाहना अन्ततः त्यस बिन्दुसम्म पुग्नेछ जहाँ उनीहरूले मसीहलाई क्रूसमा चढाए, र शैतानलाई आफ्नो राजा छाने। तिनीहरूको विद्रोह तिनीहरूको आफ्नै आत्म-धार्मिक धारणाहरूले तिनीहरूका आँखाबाट लुकाइदिएको थियो, किनकि परमेश्वरलाई अस्वीकार गरे तापनि आफूहरू अझै पनि चुनिएका मानिसहरू नै हुन् भन्ने उनीहरूको धारणा थियो; आखिर, तिनीहरूले यसरी तर्क गर्थे, शमूएलपछि पनि परमेश्वरले पवित्र अगमवाणी सेवकाइलाई कायम राख्नुभएको थियो।

तिनीहरूले अगमवक्ताहरूको भविष्यवाणीमूलक सेवकाइलाई गलत अर्थ लगाए, यसरी विश्वास गर्दै कि परमेश्वरका अगमवक्ताहरूको उपस्थितिले नै तिनीहरू परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरू हुन् भन्ने प्रमाणित गर्छ। तिनीहरूले आफूहरू परमेश्वरदेखि टाढा भइसकेका छन् र अगमवक्ताहरूले तिनीहरूलाई पुनः परमेश्वरतर्फ फर्काउन खोजिरहेका छन् भन्ने देखेनन्, किनकि तिनीहरूले अगमवक्ताहरूको कार्यलाई परमेश्वरको अगुवाइको प्रमाणका रूपमा अर्थ लगाए। यो तिनीहरूकहाँ पठाइएका अगमवक्ताहरूका सबै सन्देशहरूको तिनीहरूद्वारा निरन्तर अस्वीकार भइरहेकै अवस्थामा पनि थियो। यही छल १८६३ मा एडभेन्टवादमाथि पनि आयो।

एडभेन्टवादले विलियम मिलरको सेवकाइद्वारा एकताबद्ध पारिएको आन्दोलनलाई अस्वीकार गर्‍यो, र एलिया (विलियम मिलर) द्वारा प्रस्तुत “सात काल” सम्बन्धी मोशाको सन्देशलाई अस्वीकार गरेको उही वर्षमा कानुनी रूपमा दर्ता भएको एउटा मण्डली बन्ने निर्णय गर्‍यो। त्यही वर्ष तिनीहरूले एउटा जाली भविष्यसूचक चार्ट तयार पारे, जुन अब पढ्न सकिने रहेन, र हबकूक २:३ अनुसार अब “बोल्न” पनि सक्दैनथ्यो, किनकि त्यसलाई बुझाउन एउटा व्याख्यापत्र आवश्यक पर्दथ्यो। हबकूकका चार्टहरू तिनीहरू जस्ता थिए त्यस्तै अवस्थामै पढ्न सकिन्थ्यो, र त्यसैले तिनीहरू “बोल्न” सक्थे।

१८६३ मा आफूहरूले गरेको छनोटको कुनै आत्म-परीक्षण सम्पन्न गर्न एडभेन्टवादले अस्वीकार गर्‍यो, किनकि आखिर तिनीहरूको बीचमा अगमवक्त्री थिइन्, जसले यो प्रमाणित गर्थिन् कि तिनीहरू प्रकाशको पुस्तकमा पहिचान गरिएका त्यो अवशेष प्रजा थिए, जससँग अगमवाणीको आत्मा थियो। तिनीहरूले प्राचीन इस्राएलको उही आत्मा र मनोवृत्ति प्रकट गरे, र मिलरले पत्ता लगाएको पहिलो रत्नको अस्वीकृतिबाट सुरु भएको विद्रोहले अन्ततः “द डेली” नामक रत्नबारे मिलरले गरेको पहिचानलाई समेत तिनीहरूद्वारा अस्वीकार गरायो।

आधुनिक इस्राएलले “दैनिक” सम्बन्धी मिलरको बुझाइलाई अस्वीकार गर्‍यो, जसअनुसार त्यो मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक हो, र त्यो फेरि शैतानको प्रतीक हो, र दाबी गर्‍यो कि “दैनिक” ख्रीष्टको प्रतीक हो। अर्को शब्दमा, आधुनिक इस्राएलले ख्रीष्टको प्रतीकका रूपमा एउटा शैतानी प्रतीकलाई स्वीकार गर्ने छनोट गर्‍यो। जसरी प्राचीन इस्राएलले घोषणा गरेको थियो कि कैसर बाहेक तिनीहरूको कुनै राजा छैन, जो मूर्तिपूजक रोमको प्रतिनिधि थियो, र जो शैतानको प्रतीक हो।

भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रयोगको दृष्टिले, त्यस चयनले आधुनिक इस्राएलले दानिएलका अध्याय सात, आठ र नौलाई—जो अध्यायहरू उलाइ नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, र जो मिलेराइट इतिहासमा ज्ञानको वृद्धिको स्वरूप थिए—पुनर्परिभाषित गर्नुपर्ने माग गर्‍यो। तिनीहरू ती अध्यायहरू परिवर्तन गर्न बाध्य हुनेथिए, किनकि अध्याय आठले प्रत्यक्ष रूपमा “दैनिक” लाई तीन पटक उल्लेख गर्दछ।

उलाइ नदीको दर्शन खुला गरिएको इतिहासद्वारा बाध्य पारिएकाले, मिलेरवादीहरूले ख्रीष्ट फर्केर आउनु अघि र दानिएल अध्याय दुईमा चित्रित उहाँको अनन्त राज्य स्थापना गर्नु अघि कुनै अन्य पार्थिव राज्य देख्न सकेनन्।

त्यसकारण, उनीहरूले रोमको चौथो राज्यलाई दुई पक्ष भएको एउटै राज्यका रूपमा लिए। ती दुई पक्षहरू दानिएलका अध्याय सात र आठमा प्रत्यक्ष रूपमा प्रस्तुत गरिएका थिए। दानिएलले अध्याय आठमा आफूले प्राप्त गरेको दर्शन अध्याय सातको दर्शनसँग सम्बन्धित भएर बुझिनु पर्ने हो भनी स्पष्ट पार्छन्।

बेलशजर राजाको शासनकालको तेस्रो वर्षमा, पहिले मलाई देखा परेको दर्शनपछि, मलाई—अर्थात् मलाई नै दानिएललाई—अर्को दर्शन प्रकट भयो। दानिएल ८:१।

“सुरुमा” दानिएललाई “देखिएको” दर्शन अध्याय सातको दर्शन थियो।

बाबेलका राजा बेलशस्सरको शासनको पहिलो वर्षमा दानिएलले आफ्नो ओछ्यानमा हुँदा एउटा सपना र आफ्नो शिरका दर्शनहरू देखे; त्यसपछि उनले त्यो सपना लेखे र त्यस विषयको सार बताए। दानिएल ७:१।

ती दुई दर्शनहरूले बाइबलका भविष्यवाणीमा उल्लिखित राज्यहरूका दुई पक्षहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई पहिले दानिएलको दोस्रो अध्यायमा प्रस्तुत गरिएको थियो। बाबेल, मादी-फारस, युनान र रोमका चार राज्यहरू सातौं अध्यायमा पुनः प्रस्तुत गरिए, र त्यसपछि फेरि आठौं अध्यायमा पनि, तर चार राज्यहरूको राजनीतिक पक्ष र चार राज्यहरूको धार्मिक पक्षबीचको भिन्नतासहित। दानिएल ७ मा ती राज्यहरू हिंस्रक जनावरहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, तर आठौं अध्यायमा त्यही राज्यहरूलाई पवित्रस्थानका पशुहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ। दानिएलले सातौं अध्यायको दर्शन बुझ्न चाहन्थे, र त्यसको व्याख्या गर्न गब्रिएल उनीकहाँ आए।

म दानिएल मेरो शरीरको बीचमा मेरो आत्मामा शोकाकुल भएँ, र मेरो शिरका दर्शनहरूले मलाई व्याकुल तुल्याए। म त्यहाँ उभिएकाहरूमध्ये एक जनाको नजिक गएँ, र यी सबै कुराको सत्य उसकोसँग सोधें। तब उसले मलाई बतायो, र ती कुराहरूको अर्थ मलाई बुझायो। यी महान् पशुहरू, जो चार छन्, चार राजाहरू हुन्, जो पृथ्वीबाट उठ्नेछन्। तर परमप्रधानका पवित्रजनहरूले राज्य प्राप्त गर्नेछन्, र त्यो राज्य सदासर्वदा, अर्थात् अनन्तकालसम्म, अधिकारमा राख्नेछन्। दानिएल ७:१५-१८।

दानियेललाई यो जानकारी दिइयो कि ती चार पशुहरू चार सांसारिक राज्यहरू थिए, जो परमेश्वरको अनन्त राज्य स्थापित नहुँदासम्म अस्तित्वमा रहने थिए; यो कुरा दानियेल अध्याय दुईसँग मेल खान्छ। अध्याय दुईमा पर्वतबाट काटिएको र सारा पृथ्वीभरि फैलिएको चट्टानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परमेश्वरको अनन्त राज्यको आगमनभन्दा अघि चार सांसारिक राज्यहरू हुने थिए।

बहिनी ह्वाइटले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीको पशुको विषयमा चर्चा गर्दा, ती चार राज्यसम्बन्धी मिलेराइटहरूको बुझाइलाई धेरै टाढासम्म अघि बढाइन्।

“यस बिन्दुमा अर्को एउटा प्रतीक प्रस्तुत गरिन्छ। अगमवक्ताले भन्छन्: ‘मैले पृथ्वीबाट माथि आउँदै गरेको अर्को एउटा जनावर देखें; र त्यसका थुम्काहरू थुम्काको जस्तै दुईवटा थिए।’ पद ११। यस जनावरको रूप र यसको उदय हुने तरिका—दुवैले—यसले प्रतिनिधित्व गर्ने राष्ट्र अघिल्ला प्रतीकहरूअन्तर्गत प्रस्तुत गरिएकाहरूभन्दा भिन्न छ भन्ने संकेत गर्दछ। संसारमाथि शासन गरेका महान् राज्यहरू अगमवक्ता दानियेललाई हिंस्रक जनावरहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएका थिए, जो ‘आकाशका चारै बतासहरू ठूलो समुद्रमाथि जोरले चल्दा’ उठे। दानियेल ७:२। प्रकाश अध्याय सत्रमा एउटा स्वर्गदूतले व्याख्या गरे कि जलले ‘जातिहरू, भीडहरू, राष्ट्रहरू, र भाषाहरू’लाई जनाउँछ। प्रकाश १७:१५। बतास कलहको प्रतीक हो। आकाशका चारै बतासहरू ठूलो समुद्रमाथि जोरले चल्नुले ती भयानक विजय र क्रान्तिका दृश्यहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसद्वारा राज्यहरूले शक्ति प्राप्त गरेका छन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सि, ४३९।

जनावरहरू ती विजयहरूका प्रतीक हुन्, जुन राज्यहरू सत्तामा उदाउँदा सम्पन्न गरिएका थिए। एक हिंस्रक जनावरले भविष्यसूचक रूपमा कुनै राज्यको राजनीतिक, आर्थिक र सैनिक शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। दानिएल अध्याय २ र ७ मा प्रतिनिधित्व गरिएका त्यही राज्यहरू अध्याय ८ मा पनि प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, तर त्यहाँ तिनीहरू सबै परमेश्वरको पवित्रस्थानबाट व्युत्पन्न तत्त्वहरूसँग सम्बद्ध गरिएका छन्, र यसरी तिनीहरूले ती राज्यहरूको धार्मिक

तत्त्वलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि तिनीहरू सबै मण्डली र राज्यको एकता थिए।

राजा बेलशज्जरको राज्यकालको तेस्रो वर्षमा, पहिले मलाई देखा परेको दर्शनपछि, मलाई, अर्थात् मलाई दानिएललाई, अर्को दर्शन प्रकट भयो। अनि मैले दर्शनमा देखें; र यस्तो भयो कि जब मैले देखें, तब म एलाम प्रान्तमा पर्ने शूशन दरबारमा थिएँ; अनि मैले दर्शनमा देखें कि म उलाइ नदीको किनारमा थिएँ। तब मैले आफ्ना आँखाहरू उठाएँ, र हेरेँ, अनि हेर, नदीको अगाडि दुईवटा सिङ भएको एउटा भेडा उभिएको थियो; ती दुवै सिङ अग्ला थिए; तर एउटा अर्कोभन्दा अग्लो थियो, र जो अग्लो थियो त्यो पछि उम्रियो। मैले त्यस भेडालाई पश्चिमतिर, उत्तरतिर, र दक्षिणतिर धकेल्दै गरेको देखें; यसरी कि कुनै पनि जनावर त्यसको अगाडि ठहरिन सकेन, न त त्यसको हातबाट छुटाउन सक्ने कोही थियो; तर त्यसले आफ्नै इच्छाअनुसार गयो, र महान् बन्यो। अनि जब म विचार गर्दै थिएँ, हेर, एउटा बाख्रो पश्चिमबाट सारा पृथ्वीको सतहमाथि हुँदै आयो, र त्यसले भूमिलाई छोएन; अनि त्यस बाख्रोका आँखाहरूका बीचमा एउटा उल्लेखनीय सिङ थियो। अनि त्यो दुईवटा सिङ भएको त्यस भेडातिर आयो, जसलाई मैले नदीको अगाडि उभिएको देखेको थिएँ, र आफ्नो बलको प्रचण्ड क्रोधमा त्यसतिर दौडियो। अनि मैले त्यसलाई भेडाको नजिक आइपुगेको देखें, र त्यो त्यसको विरुद्ध क्रोधले भरियो, अनि त्यसले भेडालाई हान्यो, र त्यसका दुईवटै सिङ भाँचिदियो; अनि त्यसको अगाडि ठहरिन भेडामा कुनै शक्ति रहेन, तर त्यसले त्यसलाई भुइँमा फालिदियो, र त्यसलाई कुल्च्यो; अनि त्यस भेडालाई त्यसको हातबाट छुटाउन सक्ने कोही पनि थिएन। यसकारण त्यो बाख्रो अत्यन्तै महान् बन्यो; अनि जब त्यो बलियो भयो, तब त्यो ठूलो सिङ भाँचियो; र त्यसको सट्टामा आकाशका चार वायुहरूतर्फ चारवटा उल्लेखनीय सिङहरू उम्रिए। दानिएल ८:१-८।

आठौँ अध्याय दानिएलले यस पुष्टि गर्दै आरम्भ हुन्छ कि त्यो समय ऊ बाइबलको भविष्यवाणीको पहिलो राज्य (बाबेल) को इतिहासमै जीवन बिताइरहेको थियो, तर उसको दर्शनले बाबेललाई प्रतिनिधित्व गर्ने कुनै प्रतीकको पहिचान गर्दैन, किनकि त्यो मेडो-पारसको दोस्रो सांसारिक राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने भेडाबाट आरम्भ हुन्छ। बाबेलको प्रतीक अनुपस्थित हुनु उद्देश्यपूर्ण छ, किनकि बाबेलको एक प्रमुख विशेषता यो हो कि त्यसले हटाइने र त्यसपछि पुनःस्थापित गरिने राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसरी नबूकदनेसरले “सात काल” पशुजस्तै जीवन बिताएको प्रसंगले देखाउँछ। ती “सात काल” को अवधिमा आध्यात्मिक बाबेलको एउटा तत्त्व (पोपतन्त्र) प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि पोपतन्त्र त्यही राज्य हो जुन प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षसम्म बिसिँएको रहन्छ, जस अवधिमा उसले घातक घाउ भोगेको थियो। दानिएलले आफूले यो दर्शन “राजा बेलशज्जरको राज्यकालको तेस्रो वर्षमा” प्राप्त गरेको भनी उल्लेख गर्नुले बाबेललाई मेडो-पारसको दोस्रो राज्यभन्दा अधिको राज्यका रूपमा पहिचान गराउँछ, तर यसले बाबेललाई एक राजाको दिनहरूमा बिसिँएको रहने गुप्त, अथवा बिसिँएको, राज्यका रूपमा विशेष जोड दिन्छ।

आठौँ अध्यायका पशुहरू हिंस्रक जनावरहरू होइनन्; तिनीहरू त्यस्ता जनावरहरू हुन्, जो पवित्रस्थानको सेवामा बलिदानी पशुहरूको रूपमा प्रयोग गरिन्थे। चौथो राज्यलाई कुनै पशुको रूपमा होइन, तर “एउटा सानो सिङ” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; तर सिङहरू परमेश्वरको पवित्रस्थानको अङ्ग थिए, किनकि परमेश्वरको पवित्रस्थानका वेदीहरूको रचनामै सिङहरू समावेश गरिएका थिए।

अगमवाणीका चार राज्यहरूलाई दानिएलले केवल पवित्रस्थानसम्बन्धी पदावलीद्वारा मात्र प्रस्तुत गरेका थिएनन्, अध्यायको कथनमा परमेश्वरको पवित्रस्थान-सेवाबाट प्रत्यक्ष रूपमा व्युत्पन्न भएका धेरै शब्दहरू पनि समाविष्ट छन्। अध्यायको कथन पवित्रस्थान-सेवाबाट लिइएका हिब्रू शब्दहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ, तर पवित्रस्थान-सेवामा बलि चढाउने कार्य पनि अध्यायको संरचनाभित्रै निर्मित गरिएको छ। दानिएलले जानाजानी सातौँ र आठौँ अध्यायलाई परस्पर सम्बद्ध गरेको तथ्यले, हेर्न चाहनेहरूका लागि, यो स्पष्ट गर्दछ कि सातौँ अध्यायले बाइबलीय अगमवाणीका राज्यहरूको राज्यकौशललाई पहिचान गरिरहेको छ, र आठौँ अध्यायले बाइबलीय अगमवाणीका राज्यहरूको धार्मिक-संस्थागत कौशललाई पहिचान गरिरहेको छ।

यस तथ्यलाई ढाकछोप गर्न एडभेन्टवाद शैतानी कपोलकल्पित कथाहरूको आश्रय लिन बाध्य भएको छ, किनकि यस स्वीकृतिले मिलरका रत्नहरू ठीक त्यस्तै थिए भन्ने प्रकट गर्दछ, जस्तै परमेश्वरले तिनलाई हुनु भनी अभिकल्पना गर्नुभएको थियो। “दैनिक” सम्बन्धी मिलरको बुझाइलाई तिनीहरूले अस्वीकार गरेको कुरा “परमेश्वरसँग कुनै बुझाइ

थिएन” भन्ने दाबीको रूपमा चित्रित गरिएको छ, किनकि तिनीहरू दाबी गर्छन् कि जब परमेश्वरले पवित्र स्वर्गदूतहरूको सेवाकार्यमार्फत मिलरलाई त्यो रूपरेखा दिनुभयो, तब त्यो शुद्ध वा सही थिएन।

निश्चय नै तिमीहरूका कुराहरू उल्ट्याउने काम कुम्हारको माटोसँग समान ठहरिनेछ; किनकि के बनाइएको वस्तुले आफूलाई बनाउनेबारे यसो भन्नेछ, “उसले मलाई बनाएन”? अथवा के रूप दिइएको वस्तुले आफूलाई रूप दिनेबारे यसो भन्नेछ, “उसलाई केही समझ थिएन”? यशैया 29:16

मिलरको ढाँचा त्यो भविष्यवाणीसम्बन्धी संरचना थियो, जसलाई उनले पहिचान गरे र प्रयोगमा ल्याए; तर १८६३ देखि पछि, एड्भेन्टिज्मले मिलरको स्वप्नका रत्नहरूलाई ढाकछोप गर्नका लागि पतित प्रोटेस्टेन्टवाद र क्याथोलिकवादका धर्मशास्त्रीय अनुप्रयोगहरूतर्फ पुनः फर्कियो। एड्भेन्टिज्मले कामलाई, र साथै त्यस कामका कर्तालाई अस्वीकार गर्नको लागि एक झूटा ढाँचा (ढाँचाबद्ध गरिएको वस्तु) स्वीकार गर्यो। यसो गर्दा, तिनीहरू दाबी गर्छन् कि त्यस कामका कर्तासित कुनै समझ छैन। त्यस ढाँचाको अस्वीकार, १७९८ मा खोलेर प्रकट गरिएको ज्ञानको वृद्धिको अस्वीकार थियो, र अझ पनि हो। जसले ज्ञानको वृद्धि अस्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले कामलाई र त्यस कामका कर्तालाई अस्वीकार गर्छन्, र दानियेलको सन्दर्भमा तिनीहरू “दुष्ट” थिए।

धेरैजना शुद्ध पारिनेछन्, र सेता बनाइनेछन्, र परीक्षित गरिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै आचरण गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानिएल 12:10।

“दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक व्यवहार गर्नेछन्”, यसरी सत्यको क्रमशः बढ्दो अस्वीकारको पहिचान गरिन्छ। दुष्टहरूले उक्त रूपरेखालाई अस्वीकार गर्नु भनेको परमेश्वरकै अस्वीकार गर्नु हो, र प्रत्युत्तरस्वरूप परमेश्वरले पनि दुष्टहरूलाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ, किनकि उनीहरूले एक जाली रूपरेखाद्वारा सम्पन्न गर्न खोजेको अस्वीकार यही हो।

मेरो प्रजा ज्ञानको अभावमा नष्ट भएको छ; किनकि तैले ज्ञानलाई अस्वीकार गरेको छस्, म पनि तँलाई अस्वीकार गर्नेछु, ताकि तँ मेरो निम्ति पूजाहारी नहोऊस्; किनकि तैले आफ्ना परमेश्वरको व्यवस्था बिर्सेको छस्, म पनि तेरा सन्तानलाई बिर्सनेछु। होशे 4:6.

परमेश्वरका जनहरू, जो 1844 देखि 1863 सम्म परमेश्वरका “याजकहरू” थिए, विलियम मिलरको सेवकाइद्वारा वृद्धि गरिएको “ज्ञान” को अभावका कारण तिरस्कृत भए। होशेआको पद 6 को सन्दर्भलाई विचार गर्नु महत्त्वपूर्ण छ, किनकि त्यस सन्दर्भले “ज्ञान” का रूपमा निरूपित सत्यविरुद्ध क्रमशः बढ्दै गएको विद्रोहलाई पहिचान गर्दछ।

हे इस्राएलका सन्तान हो, परमप्रभुको वचन सुन; किनकि देशका बासिन्दाहरूसित परमप्रभुको विवाद छ, यसकारण कि देशमा न सत्यता छ, न दया, न त परमेश्वरको ज्ञान नै। सराप्ने, झूट बोल्ने, हत्या गर्ने, चोरी गर्ने, र व्यभिचार गर्ने कामद्वारा तिनीहरू सबै सीमाहरू तोड्छन्, र रगतपातमाथि रगतपात थपिन्छ। यसकारण देश विलाप गर्नेछ, र त्यसमा बस्ने हरेक जना क्षीण हुनेछ—मैदानका पशुहरू र आकाशका चराहरू समेत; हो, समुद्रका माछाहरू पनि हटाइनेछन्। तैपनि कसैले विवाद नगरोस्, न कसैले अर्कालाई हप्काओस्; किनकि तेरा मानिसहरू तिनीहरूजस्तै छन् जो पूजाहारीसँग विवाद गर्छन्। यसकारण तँ दिनमा लड्नेछस्, र अगमवक्ता पनि रातिमा तँसँगै लड्नेछ; अनि म तेरी आमालाई नाश गर्नेछु। मेरा मानिसहरू ज्ञानको अभावले नष्ट भएका छन्; किनकि तैले ज्ञानलाई तिरस्कार गरेको छस्, म पनि तँलाई तिरस्कार गर्नेछु, ताकि तँ मेरो निम्ति पूजाहारी नहोस्; तैले आफ्ना परमेश्वरको व्यवस्था बिर्सेको हुनाले, म पनि तेरा सन्तानहरूलाई बिर्सनेछु। जति तिनीहरू बढ्दै गए, उति नै तिनीहरूले मेरो विरुद्ध पाप गरे; त्यसकारण म तिनीहरूको महिमा लज्जामा परिवर्तन गर्नेछु। तिनीहरू मेरा मानिसहरूको पाप खाइरहेका छन्, र तिनीहरूको अधर्मतर्फ आफ्नो मन लगाइरहेका छन्। अनि जे जनता, तेही पूजाहारी हुनेछ; र म तिनीहरूका चालचलनअनुसार तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु, र तिनीहरूका कामअनुसार तिनीहरूलाई प्रतिफल दिनेछु। किनकि तिनीहरूले खानेछन्, तर तृप्त हुनेछैनन्; तिनीहरूले वेश्यागमन गर्नेछन्, तर वृद्धि हुनेछैन; किनकि तिनीहरूले परमप्रभुतर्फ ध्यान दिन छोडेका छन्।

वेश्यागमन, दाखमद्य, र नयाँ दाखमद्यले हृदय हरि लिन्छन्। मेरा मानिसहरूले आफ्ना काठका मूर्तिहरूसित सल्लाह माग्छन्, र तिनीहरूको लौरोले तिनीहरूलाई बताउँछ; किनकि वेश्यागमनको आत्माले तिनीहरूलाई

भ्रममा पारेको छ, र तिनीहरू आफ्ना परमेश्वरको अधीनताबाट हटेर वेश्यागमनमा लागेका छन्। तिनीहरूले पर्वतशिखरहरूमा बलि चढाउँछन्, र डाँडाहरूमा बल्छन्—ओक, पोपलर, र एल्मका रूखहरूको मुनि—किनकि तिनको छाया असल हुन्छ; यसकारण तिमीहरूका छोरीहरूले वेश्यागमन गर्नेछन्, र तिमीहरूका पत्नीहरूले व्यभिचार गर्नेछन्। तिमीहरूका छोरीहरूले वेश्यागमन गर्दा, र तिमीहरूका पत्नीहरूले व्यभिचार गर्दा, म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछैनँ; किनकि तिनीहरू आफैं वेश्याहरूसित अलगिएर जान्छन्, र वेश्येणीहरूसित बलि चढाउँछन्; यसकारण नबुझ्ने मानिसहरू पतन हुनेछन्। यद्यपि तँ, इस्राएल, वेश्या झैं व्यवहार गर्छस्, तैपनि यहूदाले अपराध नगरोस्; र तिमीहरू गिलगालतिर नजाओ, न बेथावेनतिर उक्लेर जाओ, न “परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ” भनी शपथ खाओ। किनकि इस्राएल एक हटी पछौटे गाईझैं पछि हटेको छ; अब परमप्रभुले तिनीहरूलाई फराकिलो स्थानमा थुमाजस्तै चराउनुहुनेछ। एफ्राइम मूर्तिहरूसँग गाँसिएको छ; त्यसलाई एकलै छोडिदेऊ। तिनीहरूको पेय खट्टिएको छ; तिनीहरूले निरन्तर वेश्यागमन गरेका छन्; तिनकी शासकहरूले लाजसँगै “देऊ” भन्न रुचाएका छन्। हावाले उसलाई आफ्ना पखेटाहरूमा बेरेर लगेको छ, र तिनीहरू आफ्ना बलिहरूका कारण लज्जित हुनेछन्। होशे ४:१-१९।

होशेको चेतावनी यो हो कि “परमप्रभुको देशका बासिन्दाहरूसित विवाद छ, किनकि देशमा न सत्य छ, न कृपा, न त परमेश्वरको ज्ञान नै छ।” एडभेन्टाद अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरू हुन्। जुन दिन धूलो ब्रश गर्ने मानिस मिलरको कोठामा प्रवेश गर्छ, त्यस दिन एडभेन्टाद—जनता, पूजाहारीहरू, र अगमवक्ताहरू समेत—“नबुझ्नेचाहिँ पतन हुनेछ,” किनकि तिनीहरू “मूर्तिहरूसित गाँसिएका” हुनेछन्। तिनीहरूका मूर्तिहरू तिनीहरूका जाली सिद्धान्तहरू हुन्, जो एक जाली संरचनाभित्र बुनिएका छन्।

ज्ञानको वृद्धिको अस्वीकृतिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको विद्रोह, विद्रोहको एक प्रगतिशील तीव्रता हो, जो त्यस बिन्दुसम्म पुग्छ जहाँ तिनीहरूको परीक्षाकाल यस घोषणासहित समाप्त हुन्छ कि तिनीहरू मिलरको कोठाबाट बुहारेर हटाइएका जाली सिद्धान्तहरूसँग संलग्न भएका छन्। तिनीहरूको विद्रोहलाई निरन्तर व्यभिचारको कर्मको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। १८६३ देखि परीक्षाकालको समाप्तिसम्म, तिनीहरू निरन्तर विद्रोह गरिरहन्छन्, यहाँसम्म कि तिनीहरू प्रभुको मुखबाट उकेलिन्छन्।

ज्ञानलाई अस्वीकार गर्ने विद्रोहलाई तिनीहरूले “निरन्तर” व्यभिचार गर्दै आएको कुराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, र यद्यपि त्यो उही हिब्रू शब्द होइन, यसको अर्थ हिब्रू शब्द “tamid” सँग समान छ, जसको अर्थ “निरन्तर” हो, र दानियलको पुस्तकमा त्यसलाई “the daily” भनेर अनुवाद गरिएको छ।

हामी अर्को लेखमा बाइबलको भविष्यवाणीका चार राज्यहरूको हाम्रो अध्ययनलाई निरन्तरता दिनेछौं।

“त्यसपछि मैले ‘डेली’ को सन्दर्भमा देखें कि ‘बलिदान’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिले थपिएको हो, र त्यो मूल पाठको अंश होइन; अनि न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले यसको सही बुझाइ दिनुभयो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘डेली’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर १८४४ पछि, अन्योलको अवस्थामा, अन्य विचारहरू अपनाइए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रमले पछ्यायो।” Review and Herald, November 1, 1850.